

Αγωγή της 2ας Μαρτίου 2017 — Αναστασόπουλος κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής

(Υπόθεση T-147/17)

(2017/C 202/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγοντες: Νικόλαος Αναστασόπουλος (Νέα Ερυθραία, Ελλάδα), Αριστείδης Αναστασόπουλος (Νέα Ερυθραία), Αλεξία Αναστασοπούλου (Νέα Ερυθραία), Μαρία-Μυρτώ Αναστασοπούλου (Νέα Ερυθραία), Σοφία Βέλλιου (Κηφισιά, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Κ. Φλώρος και Μ. Μενγκ-Παπαντώνη, δικηγόροι)

Εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι ενάγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την παρούσα αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να κάνει δεκτά τα αιτήματά τους περί καταβολής αποζημιώσεως ποσού 123 442 ευρώ στον πρώτο ενάγοντα, 61 721 ευρώ σε έκαστο των τριών επόμενων και 120 900 ευρώ στην πέμπτη εξ αυτών, ή, επικουρικός, ποσού 38 227,20 ευρώ, 19 107,60 ευρώ και 37 440 ευρώ αντίστοιχα, πλέον νομίμων τόκων σε κάθε περίπτωση·
- να καταδικάσει τους εναγομένους στα δικαστικά έξοδα, ανεξάρτητα από την έκβαση της δίκης.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής τους, οι ενάγοντες επικαλούνται παραβίαση της θεμελιώδους αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, υπό την πτυχή αυτής που επιβάλλει τη διαφορετική μεταχείριση ανόμοιων καταστάσεων, καθώς και παράβαση του άρθρου 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), που συγκεκριμενοποιεί την εν λόγω αρχή.

Επικαλούμενοι σημαντική οικονομική ζημία λόγω της υπαγωγής στον νόμο 4050/12, γνωστό και ως «PSI» (*Private Sector Investment*), των κρατικών ομολόγων που κατείχαν, διαμαρτύρονται για το γεγονός ότι έτυχαν της ίδιας μεταχείρισης (συμπεριλαμβανομένου του ίδιου ποσοστού *haircut*) με τα νομικά πρόσωπα, ιδίως με τις τράπεζες και τα ειδικευμένα ταμεία, παρά τις θεμελιώδεις διαφορές τους.

Καταλογίζουν το γεγονός αυτό στον Πρόεδρο της Ευρωομάδας και/ή στην ίδια την Ευρωομάδα που απαγόρευσαν όχι μόνον την απαλλαγή των φυσικών προσώπων από το *haircut*, αλλά και οποιοδήποτε μεταγενέστερο μέτρο αντισταθμίσεως, καθώς και στην Επιτροπή που παρέσχε την έγκριση και τη συγκατάθεσή της στην παραβίαση αυτή της προαναφερθείσας αρχής και του άρθρου 21 του Χάρτη, παρά την υποχρέωση που της επιβάλλει το άρθρο 17 ΣΕΕ, όπως αυτό ερμηνεύθηκε με την απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2016, *Ledra Advertising* κ.λπ. κατά Επιτροπής και ΕΚΤ (C-8/15 P έως C-10/15 P, EU:C:2016:701).

Προσφυγή της 3ης Απριλίου 2017 — FVE Ηολύζον Ι κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-217/17)

(2017/C 202/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: FVE Ηολύζον Ι s. r. o. (Πράγα, Τσεχική Δημοκρατία) και 27 λοιποί προσφεύγοντες (εκπρόσωποι: A. Reuter, H. Wendt, C. Bürger, T. Christner, W. Schumacher, A. Compes και T. Herbold, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2016) 7827 τελικό της Επιτροπής, της 28ης Νοεμβρίου 2016, κρατική ενίσχυση SA.40171 (2015/NN) ⁽¹⁾, σχετικά με την προώθηση της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας στην Τσεχική Δημοκρατία και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγοντες προβάλλουν επτά λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή, με τη επιστολή που απέστειλε τον Ιούλιο του 2004 στις σχετικές κλαδικές οργανώσεις, έχει ήδη κρίνει ότι το πρόγραμμα της Τσεχικής Δημοκρατίας για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας δεν συνιστά κρατική ενίσχυση και η καθής δεσμεύεται νομικά από την απόφαση αυτή, η οποία ούτε έχει ανακληθεί ούτε επιτρέπεται να ανακληθεί.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγοντες προβάλλουν προσβολή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το επίμαχο πρόγραμμα της Τσεχικής Δημοκρατίας δεν συνιστά κρατική ενίσχυση.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση υποχρεώνει την Τσεχική Δημοκρατία να εφαρμόσει έναν υπερβολικά αυστηρό μηχανισμό ελέγχου ο οποίος προσβάλλει τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των προσφευγόντων ως προς την αξιοπιστία του επίμαχου προγράμματος.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε πλάνη περί τα πράγματα καθόσον διαπιστώνει υποχρέωση των φορέων εκμεταλλεύσεως του δικτύου να μετακυλήσουν στους καταναλωτές ενέργειας το κόστος των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Δεν υφίστατο, όμως, τέτοια υποχρέωση κατά το τσεχικό δίκαιο.
6. Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβαίνει το άρθρο 5, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΕ (οριοθέτηση των αρμοδιοτήτων βάσει της αρχής της δοτής αρμοδιότητας).
7. Με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως οι προσφεύγοντες υποστηρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ 2017, C 69, σ. 2.

Προσφυγή της 18ης Απριλίου 2017 — Adapta Color κατά EUIPO — Coatings Foreign IP (ADAPTA POWDER COATINGS)

(Υπόθεση T-223/17)

(2017/C 202/36)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Adapta Color, SL (Peñíscola, Ισπανία) (εκπρόσωποι: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal και E. Armero Lavie, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα